

[Søren P. Larsen.]

vil sætte Pris paa at faa Støtte ogsaa fra dette i Dag saa miskendte Blad. Det er klart. Derfor vil jeg sige, at hvis det ærede Medlem ad Aare, naar vi faar Valg, med Stolt-hed og med Tak vil indkassere den Velvilje, som „Ekstrabladet“ maatte lægge for Dagen over for det ærede Medlems eventuelle Valg, saa kan han ikke helt knipse Bladet bort, naar det i denne Situation tager et Standpunkt, der ikke er helt parallelt med det ærede Medlems Opfattelse.

En Række af de Ting, der har været ført frem, har jo, som naturligt er, været Gentagelser. Da den højtærede Minister nu har meddelt os, at vi med Tiden kan vente den højtærede Ministers Erindringer — saadan maatte jeg forstaa det —, vil jeg sige, at ogsaa dem glæder vi os til, hvis vi da til den Tid er blandt de levende og hører til den Kreds, som kan nyde denne udmærkede Litteratur. Den højtærede Minister sagde, at naar han fik Tid, vilde han — jeg kunde ikke opfatte det paa anden Maade — skrive sine Erindringer, og dér vil vi naturligvis blive placeret i forskellige Grupper; men det, der var Aarsag til, at den højtærede Minister kom ind paa dette, var det Forord til „Socialreformen“, som den højtærede Minister selv har skrevet (*Socialministeren* [Steinke]: Nej, det var det ikke) . . . , og hele den Argumentation, som jeg har knyttet dertil, og dér siger den højtærede Minister, at vi maa jo vide, at Beregningerne er foretaget for Aar tilbage, i Aarene 1929—30. Det er rigtigt, men det er lige saa rigtigt, at det Citat, jeg fremførte af den højtærede Socialminister, er fra 1933, det er jo et Afsnit af den højtærede Ministers Radiotale, det er jo en Del af det Forord til „Socialreformen“, som den højtærede Minister selv har udgivet, og derfor maa det anføre ogsaa i Sommeren 1933, da dette fremkom, have været den højtærede Ministers Opfattelse. Jeg kan forsikre for, at det er ikke os, der har fristet Ministeren til at fremsætte en saadan Udtalelse, den højtærede Minister har fremsat den paa eget Initiativ, og det er ogsaa paa eget Initiativ, at den daværende Departementschef Lassen i Socialministeriet i et socialt Tidsskrift skriver præcis det samme; og det er hele det samlede Socialministerium, med Ministeren i Spidsen, der som Baggrund for Fremsættelsen af de sidste Lovforslag om ekstraordinær Understøttelse i April 1933 fremførte den Betragtning, at nu var der skabt en Lovgivning, som kunde holde

Fremtiden, og hverken Hensynet til Kas-
sernes Økonomi, ej heller Hensynet til

Kommunerne vilde kunne begrunde i Fremtiden en fortsat stykkevis Lovgivning paa dette Omraade. Naar man derfor har saavel den højtærede Ministers Udtalelse som den daværende Departementschefs Udtalelse og hele Ministeriets Indstilling over for og Motivering for dette lille Lovforslag i Foraaet, maa man virkelig have Lov til at spørge: Hvorfor fremsatte Ministeren, Departementschefen og med ham hele Ministeriet Udtalelser af den Karakter, som giver denne Opfattelse, hvis det var Meningen, at man dermed vilde udtrykke noget andet? Vi har jo Sproget for at udtrykke vore Tanker og ikke for at skjule dem.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremsatte nogle Bemærkninger, men det ærede Medlem har jo allerede her i Salen fremsat et særligt Lovforslag om Vinterhjælp, og jeg vil derfor ganske naturligt vente med at svare det ærede Medlem paa den Henvendelse, han fremsatte i Dag, til vi inden længe faar det Lovforslag til første Behandling, saa vil der blive Lejlighed til at komme nærmere ind derpaa.

Jeg maa sige som min Opfattelse af Forhandlingen her, at den Række Punkter, vi har fremført, begrundet i det omfattende Materiale, som Udvalget har haft til sin Raadighed, bestyrker os i den Opfattelse, at der i Øjeblikket ikke foreligger nogen absolut Tvangssituation, og at vi derfor ikke skønner det hverken sagligt eller økonomisk nødvendigt at gaa til at vedtage dette Lovforslag. Som jeg udtalte, vil vi afholde os fra at stemme over Ændringen og til sin Tid stemme mod Lovforslaget.

Christmas Møller: Jeg maa begynde med at gøre en Undskyldning for, at det ikke har været muligt for mig, skønt Ordfører, at være til Stede under hele Forhandlingen; hvis der skulde være henvendt Bemærkninger til mig, som jeg ikke svarer paa, er det derfor ikke, fordi jeg ikke har Lyst til at svare paa dem, men fordi et nødvendigt Udvalgsarbejde, jeg har været indkaldt til, har lagt sig hindrende i Vejen for, at jeg kunde høre de Bemærkninger.

Jeg har da kun et Par ganske enkelte Bemærkninger at gøre, først til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, som sagde, at mit Parti og jeg var kede af, at Fagforeningerne sluttede sig til et bestemt Parti. Ja, hvis det ærede Medlem deri vil lægge, at vi hellere vilde have, at Medlemmerne skulde være konservative, har han naturligvis Ret deri, men det, der er Tale om i denne Forbindelse, er hele den Maade, hvorpaa Fag-